

5 leden 2025

Dobřany opět pokořily rekord v Tříkrálové sbírce!

Možná jste si všimli, že i letos prošli naším městem koledníci s korunami na hlavách. A že vám někdo zazpíval nebo vás poprosil o příspěvek? Jestli jste přispěli, mám pro vás skvělou zprávu. Díky vám i dalším lidem se letos podařilo vybrat neskutečných **190.902 Kč**. To je nejvíc, co se kdy v historii této sbírky v Dobřanech vybralo.

Co se s tak velkým obnosem udělá? Peníze poputují na pomoc těm, kteří mají život o něco složitější. Mezi ně patří například děti a dospělí s autismem nebo mentálním postižením z **Domova Radost v Merklíně**. Druhou část pomoci dostanou senioři, kteří bojují s Alzheimerovou poruchou nebo jinými poruchami paměti z **Domova sv. Aloise v Plzni**.

Tříkrálová sbírka má v Dobřanech dlouholetou tradici. Pořádá ji už 24 let Římskokatolická farnost společně s naší školou a městem Dobřany. Každý rok je vidět, jak se lidé spojují, aby udělali něco dobrého, a letos to opravdu stálo za to. (Adéla Janděčková, 8.B)

Nová školní družina - Jsme nadšeni!

V Dobřanech se 31. 1. 2025 otevřela nová další budova, která patří k Základní škole Dobřany. Jedná se o školní družinu. Družina vznikla kvůli problémům s prostory, protože dosud děti byly v prostorách školy a školní jídelny. Družina slouží pro děti od 1. do 5. ročníku. Byli jsme se podívat na slavnostní otevření školní družiny. Pro děti se v družině nachází několik místností s hračkami a každá místnost má jinou barvu. Je se zde také menší kuchyňka, kde se pro děti budou chystat svačinky, a paní vychovatelky mají zázemí ve sborovně. Během slavnostního otevření jsme si mohli prohlédnout prostory družiny, prozkoumat místa, která nám velkým už jsou zapovězena. Můžeme říct, že dětem docela závidíme.

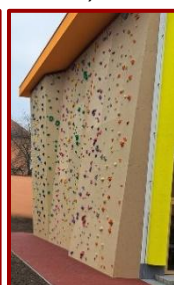
Rozhovor s panem starostou Martinem Sobotkou

Co bylo hlavním důvodem pro založení školní družiny? Vedení Základní školy nás požádalo o to, abychom rozšířili kapacitu. My jsme si to podložili demografickou studií, že to je opravdu potřeba. Protože je nutné školu podporovat, nebylo co řešit. Museli jsme sehnat peníze a udělat projekt. **Jak dlouho se družina stavěla?** Stavěla se něco málo přes rok.

Stavba sama o sobě byla na celém tom procesu nejjednodušší. Museli jsme sehnat dobrého, zkušeného zhotovitele, který nevymýšlel žádné věci okolo. **Kolik stála stavba družiny?**

Samotná stavba se vším všudy stála 33 milionů, ale musíme k tomu připočíst i výkup vily, který stál 4 miliony korun (je to hodně dávno), projektovou dokumentaci a podobně, takže se

blížíme částce 40 milionů korun. **Proč jste se rozhodli pro takové barvy družiny?** Původní projekt byl takový šedivý, vypadal jako kino Káčko. Pan architekt nám řekl, že to je škoda, že budova pro děti by měla vypadat lépe, moderněji, vzdušněji a s nějakým fórem. Poprosili jsme o přepracování projektu, a tím hlavním fórem budovy jsou pastelky. Já si myslím, že to vypadá dobře. **Z jakého důvodu je budova školní družiny nedaleko školní jídelny, a ne u prvního stupně?** Je to proto, že u prvního stupně bychom těžko hledali to místo. Je to také výhodnější. Děti, které chodí na oběd, jdou do odpolední družiny a takto to mají podstatně blíž, než kdyby se vracely zpět k hlavní budově 1. stupně. Ten nejlepší důvod je, že přechod z jídelny do družiny je bezpečný, není nutné přecházet žádnou silnici. (pokračování na str. 2)

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny 20.1.2025

Přítomni: Antonín Olša, 6.A, Markéta Jacková, 6.B, Linda Bursová, 6.C, Jiří Baloun, 6.D, Klára Potančoková, 7.A, Vojtěch Hegner, 7.B, Kristýna Netušilová, 7.C, Monika Mašková, 8.A, Eliška Škodová, 9.A, Stela Baxová, 9.C, Bc. Renáta Černá, Bc. Kateřina Zemanová, Mgr. Josef Rada, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Smažák:** připravený plakát, domluva s paní Černou, plakát bude viset na nástěnce před hlavním vchodem
2. **Projekt Španělsko:** domluvený termín, vařit se bude 12. 3. 2025; připravíme bramboračku, bramboráky a řízky. Koordinátorky: M. Jacková, L. Bursová
3. **Pečení pro lemura:** výdělek 1.450 Kč, ponaučení o zodpovědnosti ohledně přihlašování na mimoškolní akce
4. **Tříkrálová sbírka:** rekord, výtěžek 190.902 Kč
5. **Dopis pro Ashwitha:** napíše Kristýna Netušilová, téma: např. oslavy nového roku v ČR
6. **Den jinde:** upřesnění termínů, naplněná účast už i z 9. tříd
7. **Debatláda:** krajské kolo 18. 2. 2025, zúčastní se: Brunátová, Fojtíková, Vlažný, Jandečková, Škodová, Křížová + doprovod: Bc. Kateřina Zemanová
8. **Aréna:**

- ukázka návrhu nového plotu pro druhý stupeň
 - mobily: pravidla se nemění, téma zůstává otevřené
- Příští jednání: 21. 2. 2025 ve 12:30 hod. v ředitelně

Zapsala: Eliška Škodová, 9.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 17. 1. 2025

Přítomni: 5.A: Michaela Suchá; 5.B: Anna Brunátová, Julie Takáčová; 5.C: Daniel Piskáček; 4.A: Tobiáš Hlaváč, Jan Kaška; 4.B: Lenka Samcová, Antonín Peksa; 4.C: Pavlína Grätschová, Tomáš Grünthal; 4.D: Amálie Vavříková, Jan Otýs; Mgr. Ivana Nazarovová, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Zhodnocení prodeje pohlednic během Zpívání s ČRo Plzeň** – výtěžek 2.061 Kč do adopčního fondu; v adopčním fondu k dnešnímu dni 17.508 Kč

2. **Maškarní den** – 21. 2. 2025, přehlídky masek ve třídách, diskotéka, další aktivity; plakát připraví Anička a Julča

3. **Tříkrálová sbírka** – výtěžek 190. 902 Kč, postřehy dětí

4. **Adopce na dálku** – přečten dopis od Ashwitha, návrhy otázek dětí do dopisu pro Ashwitha

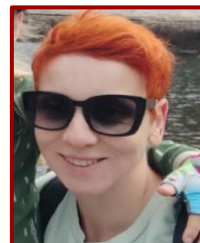
5. **Den jinde** – 21. 2. přijedou senátoři ze ZŠ Holýšov

Příští jednání: 21. 2. 2025

Zapsaly: Anna Brunátová, 5. B, Mgr. Ivana Nazarovová

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Hanou Holou

Co učíte? Matematiku, fyziku a pracovní činnosti. **Proč jste si vybrala tuto školu?** Protože ji mám kousek od domova. **Co byste chtěla učit a proč?** S předměty, které učím jsem spokojená, a mám je ráda. Jiné bych ani nechtěla. **Změnila byste svoji práci?** Nezměnila, baví mě práce s dětmi a jsem ráda, když vidím, kam se žáci / žákyně posunuli a čemu se případně do budoucna věnují. **Kde jste se narodila?** V Klatovech, kde i momentálně bydlím. **Máte sourozence?** Nemám, jsem jedináček. **Jaké bylo vaše dětství?** Báječné. Často jsme k pobývali s kamarády venku, jelikož pocházím z malé vesnice. **Čím jste chtěla být jako malá a proč?** Úplně jako malá nevím, ale určitě ne učitelkou. Jinak jsem chtěla být kriminalistkou nebo patoložkou. **Jakou jste měla brigádu?** Většinou jako servírka / barmanka v restauraci. **Kdybyste si mohla splnit svoje přání, jaké by to bylo a proč?** Můj velký sen je jet na Island a Nový Zéland. Mám ráda hory, turistiku, přírodu a Pána prstenů. **Co byste nám mladým vzkázala?** Užívejte života, co vás baví. Ne to, co chtějí někdy ostatní. (Linda Bursová, 6.C, a Markéta Jacková, 6.B)

Nová školní družina - Jsme nadšení! (pokračování ze str. 1)

Rozhovor s paní vychovatelkou Lenkou Doskočilovou

Na co jste se těšili, až bude družina otevřená? Na nový prostor, místo, kde si budou moci děti hrát. **Co nového poskytují prostory nové družiny?** Vzhledem k tomu, že my jsme měli místo ve školní jídelně, tak vlastně všechno. **Co dalšího se zde nachází kromě hraček a deskových her?** Máme tu žebřiny, horolezecká stěna není pro nás přímo určená. **Jakým činností se zde budou moci děti věnovat?** Počítáme s tím, že bychom mohli obnovit nějaké kroužky. Družiny budou spolu, vznikne tak místo, aby si jednotlivé paní vychovatelky vzaly děti a měly s nimi kroužek, který budou děti chtít. **Jaká je kapacita nové družiny?** Kapacita budovy je 120 dětí. **Jak bude vypadat vyzvedávání dětí z družiny?** Buď budou chodit děti samy, a pokud je vyzvedávají rodiče, tak máme nový systém. Rodiče mají čip, tím si „pípnou“ a nám se objeví, že dítě odchází domů. **Pokud by rodič ztratil čip, co má udělat?** Měl by to nahlásit co nejdříve a bude si muset pořídit nový.

A co na to říkají děti z družiny? Jsou nadšené. Mluvili jsme s dvaceti žáky, kteří navštěvují družinu a dozvěděli jsme se, že se nejvíce těší na hraní, hračky, na svačinu a na kamarády. Už tam mají i své oblíbené hračky – dřevěné kostičky, lego, útulné místo na vyrábění. Jsou rádi za velké prostory, které jsou útulné. Také mají radost z toho, že jsou pohromadě, že se mohou potkávat. Líbí se jim, jak je budova barevná, ozdobená. (Redakce Podlavičníku a Reportérů na startu)

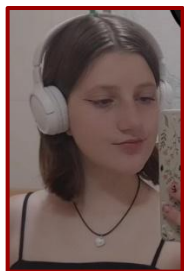
Přijímací zkoušky a správná škola?

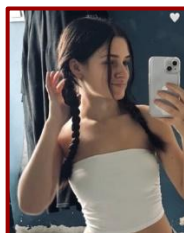
Štěpánka Vozárová

Na jakou školu chodíš a co děláš za obor? Chodím na SŠ a VOŠ zdravotnickou v Plzni, obor praktická sestra. **Proč jsi na ni šla?** Na školu jsem šla s myšlenkou, že se naučím pomáhat nejenom blízkým lidem, ale všem lidem, co to potřebují. Navíc jsem od okolí slýchala, že se právě na práci zdravotní sestry hodím. Díky svým vlastnostem atd. **Kdyby ses mohla znovu rozhodnout, vybrala by sis jinou střední školu?** Jelikož zatím nemáme praxe, kvůli kterým by se moje rozhodnutí mohlo změnit, nedokážu říct, ale zatím jsem velmi spokojená. **Jaký předmět je pro tebe nejtěžší?** Nejtěžší (myslím, že pro nás všechny) je somatologie. Je to celkem zábavný předmět, ale je to velké množství učiva, náročné na naučení. **A jaký zase nejlehčí?** Naopak lehčí / zábavnější je ošetřovatelství. Máme fajn učitele a je to něco jiného než jen sezení u stolu a psaní (ale to psaní tam také samozřejmě patří). **Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole, popřípadě čím se liší?** Já úplně nevnímám nějaký velký rozdíl, rozdíl je pro mě jen v množství učiva. A hodně psaní, méně povídání. **Na co by se měli učitelé základní školy zaměřit?** Nevím úplně, na co by se měli učitelé zaměřit, já jsem se spokojená s tím, jak to bylo, a myslím, že ten skok ze základky pro mě nebyl díky nim tak složitý. **Co tě nejvíce baví na střední škole?** Na střední škole mě asi nejvíce baví odborné předměty. **Jaká je největší změna na střední škole?** Pro mě je hodně zásadní změna učitelů

a spolužáků. Jsem člověk, který si celkem špatně zvyká na nové, takže se tu ještě necítím tolik komfortně, ale doufám, že se to časem změní. **V čem se liší základní a střední škola?** Tak škola se určitě liší prostředím, dojížděním, absencí a hlavně tím, že už tu nejsme tolik kontrolováni...

Káťa Supová Na jakou školu chodíš a co děláš za obor? Chodím na plzeňskou SPŠD, obor požární ochrana, takže prostě hasič. **Proč jsi na ni šla?** Hlavně proto, že jsem nechtěla na intr a žádná veterina na úrovni v dojezdové vzdálenosti není, vzala jsem tedy to, co mě po zvířatech baví nejvíce, a to jsou hasiči, a vytyčila jsem si nový cíl, že bych chtěla dělat operátorku na KOPIS (krajské operační a informační středisko), je to to, kam se dovoláte, když zavoláte 112, nebo 150. **Kdyby ses mohla znovu rozhodnout, vybrala by sis jinou střední školu?** Myslím, že bych to už neměnila, už jsem si našla kamarádku a jsem obecně velmi spokojená. **Jaký předmět je pro tebe nejtěžší?** Asi jakýkoliv v nulté hodině. Ne, reálně tak pro mě je klasicky těžká matika, ale z těch odborných asi stroje a zařízení, nebo elektrotechnika. **A jaký zase nejlehčí?** Jednoduchá je pro mě asi organizace požární ochrany, což jsou prostě práva, zákony a vyhlášky týkající se IZS, nebo zdolávání mimořádných událostí. **Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole, popřípadě čím se liší?** Systém je určitě odlišný, výhodou je hlavně to, že docházka již není povinná, takže když někdo vidí, že ho obor nebaví, může ho změnit. Takový přístup mají i učitelé. Kdo tu nechce být, nemusí, ale má neomluvenou a tak. Zároveň máme mnoho externistů, nebo vysloužilých hasičů, nebo policistů a tak, takže ti mají přístup úplně odlišný, netvrdím, že ale špatný, spíš naopak. Myslím, že si tím aspoň zasloužili náš respekt. **Na co by se měli učitelé základní školy zaměřit?** Asi jsem ráda, že už tam nejsem, že tohle můžu říct svobodně, ale někteří by se občas mohli zajímat, proč je děti nemají rády a proč se jich bojí. Ale myslím, že vzhledem k možnostem na základce jsou naši učitelé valné většiny výborní. Zvlášť musím poděkovat paní učitelce Konšalové, protože bez jejích hodin matematiky bych nepřežila na dopravce ani den 🤔 a paní učitelce Hlaváčové, přeci jen z angličtiny jsem zatím ve třídě nejlepší a plánuju z ní maturovat. 😊 **Co tě nejvíce baví na střední škole?** Já jsem si vybrala obor, ke kterému mám odmala blízko. Takže mě ta škola baví obecně. Ale baví mě praxe. Tím, že jsou už v prvéku, myslím, že si k oboru najde cestu i část třídy, co se na dopravku přihlásila jenom kvůli řidičáku, a navíc vždycky je lepší si to všechno, co se učíme, vyzkoušet. **Jaká je největší změna na střední škole?** Automat na kakao. Mám asi novou závislost. Ale nic s tím dělat nebudu. Kakao je dobrý 😊 a taky obědy. Možnost výběru ze tří vždycky a v pátek máme nezdravé „prasárny“ a i jinak máme o mnoho povolenější normy, takže můžeme mít vlastně jakékoliv jídlo. V pátek jsem měla třeba steak s hranolkami. 🍔 😊 No jinak asi dojíždění a to, že máme většina jeden společný zájem, takže si aspoň lépe sedneme jako kolektiv. **V čem se liší základní a střední škola?** Jak už jsem zmínila asi tím přístupem učitelů a tou dobrovolností. Zároveň tím, že až do třetího ročníku budu mít jenom jednu jedinou učebnici, a to je z angličtiny. Jinak musím mít jen svou tužku a sešit, nebo mít online zdroje. Taky asi tím, že jsem nenašla předmět, který by mi vyložené od začátku do konce celý vadil.

Terka Straková Na jakou školu chodíš a co děláš za obor? Jsem na soukromé obchodní akademii a obor je obchodní akademie denní studium. **Proč jsi na ni šla?** Měla jsem ji až na 2. místě, ale škola se mi líbila, jak vizuálně, tak dobrým přístupem učitelů na dni otevřených dveří. **Kdyby ses mohla znovu rozhodnout, vybrala by sis jinou střední školu?** Určitě ne, naopak bych si ji dala na 1. místo. **Jaký předmět je pro tebe nejtěžší?** Nejobtížnější je pro mě asi psaní všemi deseti, ale baví mě to, novinkou je pro mě ekonomika, které jsem se bála, ale nakonec mi jde. **A jaký zase nejlehčí?** Nejlehčí je angličtina a hospodářský zeměpis (hlavně kvůli učitelům). **Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole, popřípadě čím se liší?** Systém mi přijde dost podobný, je to asi spíše na učiteli, ale stejně jako na základce hrajeme hry a je to fajn. **Na co by se měli učitelé základní školy zaměřit?** Chtěla bych říct, že učitelům na naší základní škole nechci a ani nemůžu nic vytýkat. Vše, co jsem na střední potřebovala, teď umím. **Jaká je největší změna na střední škole?** Používání telefonů, chození o přestávkách ven, pouštění na záchody kdykoli, hodné zapisování do sešitu. **V čem se liší základní a střední škola?** Tady k nám přistupují jako k dospělým a vykaží nám.

Šárka Bardounová Na jakou školu chodíš a co děláš za obor? Studuji na Gymnáziu + SOŠ Rokycany (v Rokycanech), konkrétně všeobecné gymnázium. **Proč jsi na ni šla?** Tuto školu jsem si vybrala, protože na mě působila jako místo, kde bych chtěla studovat a odhalovat své schopnosti. Zároveň mě učební program, školní aktivity, možnosti sebezrovoje a například i zahraniční exkurze zaujaly mnohem více než na jiných gymnáziích, která jsou blíž a kam jsem se mohla hlásit. **Kdyby ses mohla znovu rozhodnout, vybrala by sis jinou střední školu?** To nemohu porovnat, protože nemám vhlad do jiných škol. Pokud to bude dostačující odpověď, zatím svého rozhodnutí nelituji. Uvidíme, jak to budu vnímat třeba za rok. 😊 **Jaký předmět je pro tebe nejtěžší?** Nikdy jsem se netajila svým odporem a neporozuměním přírodním vědám, takže ty pro mě zůstávají velkou výzvou. Pokud bych ale měla jmenovat největšího nepřítele, byla by to fyzika (všem jejím příznivcům se tímto omlouvám). **A jaký zase nejlehčí?** Nenazvala bych to nejlehčím předmětem, ale hodinami, na které se nemusím učit, jsou český jazyk a literatura. **Je systém učení na střední škole jiný než na základní škole, popřípadě čím se liší?** To určitě je, všechno se posunulo o několik levelů výš. Teď nemám na mysli jen množství látky-velmi se změnil i styl výuky. Učitelé s oblibou dávají do kontrastu skupinové práce a samostudium. Na dost věcí si musíme přijít sami, přebírat si to, najít si spojitosti... A pak být schopni ukázat, že (nám) to dává smysl. **Na co by se měli učitelé základní školy zaměřit?** To je velmi složitá otázka, na kterou podle mě neexistuje správná odpověď. Myslím si ale, že nějakým základem je komunikace (jak mezi žáky, tak i s vyučujícím), schopnost spolupráce a zároveň i schopnost pracovat po vlastní ose. Další důležitou dovedností je čtenářská gramotnost, schopnost vyhledávat informace v textu, na internetu... A musím říct, že jsem ze základky přišla velmi dobře připravená. Takže za to všem učitelům moc děkuji. **Co tě nejvíce baví na střední škole?** Asi všechny ty příležitosti a možnosti. Za první měsíc školy jsem stihla jeden workshop a dvě literární soutěže a spoustu dalších přednášek jsem oželela, protože se týkaly oborů, které mě až tolik nezajímají. **Jaká je největší změna na střední škole?** Tak... styly učení už jsem popsala, to změna rozhodně byla. A pak... že tu nemáme Podlavičnick. Jo, to je velká a velmi nepříjemná změna. Učení, nový kolektiv spolužáků i učitelů jsem unesla, ale na tohle jsem si stále nezvykla. **V čem se liší základní a střední škola?** Myslím, že všechno očividné i neočividné už jsem asi shrnula... (Agi Čížková, 9.B)

JAK PROŽÍVALI VÁNOCE ŽÁCI 5. A

JAK JSME POMÁHALI:

- pečení cukroví
- zdobení cukroví a stromků
- s přípravou stolu
- při mytí nádobí
- při uklízení
- obalování řízků
- pomoc se salátem
- vynášení odpadu
- dělání chlebičku

Neli 2. D

KOMU A ČÍM UDĚLALI RADOST:

- vyrobený dárek
- děda skákal radostí z mého dárku (přívěsek na klíče)
- sestře s voňavkou
- ustlal jsem si (radost rodičům)

Stella 5. A

JAK JSME BYLI AKTIVNÍ:

- návštěvy
- procházky
- bruslení
- lyže
- běžky
- tanec
- úklid
- fotbal
- bazén

Kačka 4. B

CO PŘEJEME DO NOVÉHO ROKU

ŠKOLE:

- aby nebyly úkoly
- aby se zrušila
- aby nikdo nezlobil
- krásné dny a spokojenost
- aby stále pomáhala a dávala peníze na charitu
- aby stála ještě 30 let
- aby začínala o jednu hodinu déle
- aby byla lehčí
- aby se v ní dobře učilo
- aby se s námi nerozčilovali učitelé
- abychom měli ve škole jídelnu
- aby se chodilo do školy dva měsíce v roce
- aby se opravila
- aby byla volnější

SOBĚ:

- víc gólů
- přijetí na gymnázium
- výlety s rodinou
- abychom si rok užili
- dařilo se mi v tanci
- abych mohl víc trénovat
- abych měl dobré známky
- učit se francouzsky
- nehádat se s kámoši

RODINĚ:

- zdraví a štěstí
- abychom spolu vydrželi co nejdéle
- aby se rodičům dařilo v práci a měli peníze

REPUBLIC:

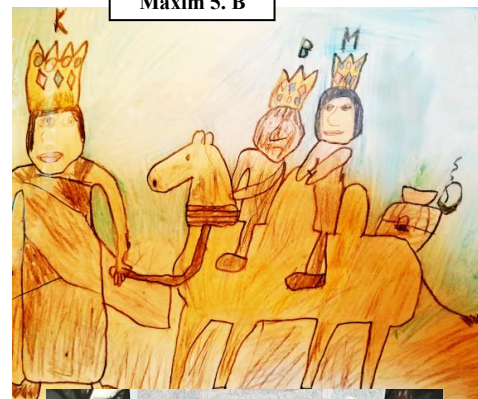
- aby byla stále samostatným státem
- aby nepřišla válka
- aby byla úspěšnější
- aby byli všichni spravedliví
- aby se nikdo nehádal s nikým
- aby se rozšířila
- aby se zlepšila ve sportech
- aby se všechny rodiny měly rády
- aby zavedla euro
- ať rozkvétá
- abychom neměli eura
- aby se stala největším státem

V sobotu 11.2. se konala Tříkrálová sbírka. V 8:45 byl sraz na 2. stupni. Řekli nám důležité informace ke sbírce a zazpívali jsme si tříkrálovou písničku. Potom jsme se vydali na cestu. Odcházelí jsme ve skupinkách do svých rajonů. V naší skupince jsem byla já Terka, Kája a Kája a vedoucí byla Gábina Klinkovská. Náš rajon byl od kruháče v Lipové na konec Lipové na konci města až po Hvízdalku. Nachodily jsme 13 km, byla docela zima. Chodily

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

jsme po rodinných domech a nebylo se kam schovat, ale statečně jsme zpívaly. Lidé byli hodní a vstřícní, přispívali penězi a dobrotami pro nás kolednice. Na jednom plotě jsme měli dokonce přilepenou obálku s příspěvkem. Kasičku jsme měly těžkou, ale nosila ji Gábi. Na konci cesty jsme si rozdělily dobroty a šly domů, to už bylo po patnácté hodině.

Tereza, Gábina 5. B

Maxim 5. B

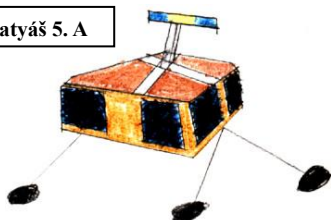
PRVNÍ

ČESKOSLOVENSKÁ DRUŽICE MAGION

1. Magion je název řady malých družic Země určených k výzkumu MAGnetického pole, IONosféry a plazmatu v okolí Země, tedy Magion.
2. Vyvinuli ji pracovníci Geofyzikálního ústavu ČSAV.
3. Roku 1978 byly vypuštěny s družicemi v rámci mezinárodního programu INTEKOSMOS.

Stella 5. A

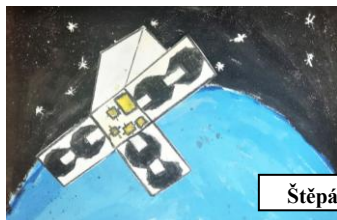
Matyáš 5. A

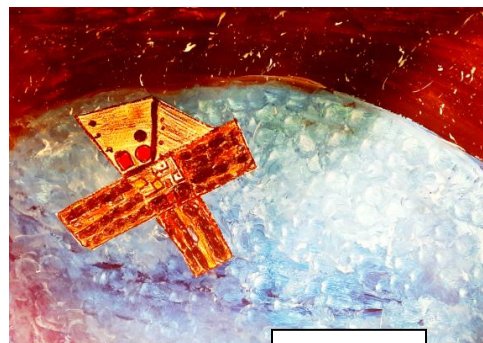
Stela 1. D

DRUŽICI SATURNIN MALOVALI V 5. A

Poslední česká družice Saturnin je největší českou družicí ve vesmíru. Rozpětí po roztažení solárních panelů je 87 cm, tělo družice má rozměry 32×22,5×22,5 cm. Hmotnost je přibližně 14 kilogramů. Vzlétla v lednu 2025.

Štěpán 5. A

Terka 5. A

TŘÍDY 5.A A 5. B NAVŠTÍVILY ČESKOU TELEVIZI A SVĚT MEDÚZ

POSTŘEHY Z ČESKÉ TELEVIZE:

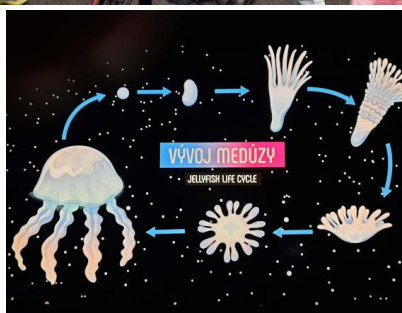
- vyzkoušeli jsme si kamery
- viděli jsme studia
- model studia pro StarDance
- mohli jsme být moderátory
- ČT má 64 výtahů
- dílny na kulisy
- výstava starých televizí
- setkání s Ondřejem Hruškou z Děčka
- koupili jsme si Bludišťáka a postavy z Děčka
- vše mohu doporučit

POSTŘEHY Z VÝSTAVY

SVĚT MEDÚZ:

- vyzkoušeli jsme si virtuální brýle (ponorka na dně, kolem plavali ryby, mořští ježci, hvězdice)
- kulatá akvária, protože v hranatých by se medúzy zasekly v rohu
- promítaly se na zeď naše naskenované obrázky
- medúzy byly jako krajka, fialové, žluté, průhledné
- navštívili jsme hřiště na střeše
- každá medúza měla u sebe popis: v jaké hloubce žije, zda je jedovatá, její vývoj

PŘÍPRAVY K OTEVŘENÍ NOVÉ ŠKOLNÍ DRUŽINY

KARLOVARSKÝ SKŘIVÁNEK

VÝSLEDKY

Mladší žáci

1. místo (s postupem)
Ida Vodičková
2. místo (s postupem)
Magdalena Nepasická
3. Josefina Chocholová

Starší žáci

1. místo (s postupem)
Simona Matoušková
2. místo (s postupem)
Zuzana Žigová
3. Justýna Wendlerová

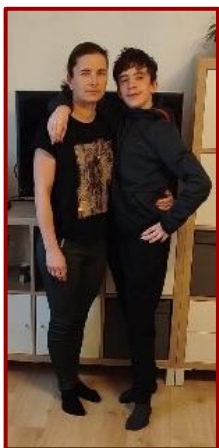
Přípravy k otevření nové školní družiny jsou v plném proudu, ustavuje se nábytek, montují se ribstole, věci se stěhují na místo. Doufáme, že 3.2. zahájíme provoz naší nové budovy školní družiny.

Mgr. Gabriela Klinkovská

ČTVRTÁCI BRUSLÍ

Rozhovor s „gisákem“

V tomto čísle Podlavičníku vám představíme povolání, které není tak známé, ale dle našeho názoru je velmi zajímavé a uplatníte v něm různé znalosti z informatiky, zeměpisu, logiky. Ptali jsme se „gisáka“ Zdeňky Topinkové. **Jaké je vaše povolání?** Mé povolání je informatik se zaměřením na GIS (geografické informační systémy), tedy gisák, jak se tak obecně říká. **Kde vykonáváte Vaše povolání?** Pracuji na Krajském úřadě Plzeňského kraje v centru Plzně. **Jaké je to pracovat na krajském úřadě?** Vzhledem k tomu, že mohu srovnávat i s prací v soukromém sektoru, tak bych řekla, že je zde větší klid na práci.

Někdy cítím větší zodpovědnost. A velmi se mi líbí, že se člověk může dále vzdělávat. Někdy dokonce i musí. 😊 Možná mám trochu zkreslený pohled, protože nejsem klasický úředník,

nejednám s lidmi, ani neřeším žádné právní problémy. **Kolikrát do roka vyrážíte na služební cesty a kam?** Běžně se dostanu jen na kongresy a vzdělávací akce různě po republice skoro doslova párkrát do roka, ale v posledním roce jsem díky novému krajskému projektu objížděla i některé obce našeho kraje a projednávala se starosty průběhy inženýrských sítí (tedy vodovodů, kanalizací, veřejného osvětlení, rozhlasu) a komunikací (silnic a cest) na jejich území. **Co je náplní Vašeho povolání?** Obecně má gisák na starosti nějakým způsobem propojovat geografické prvky s popisnými informacemi, aby se z nich pak mohly dělat různé průzkumy a analýzy, vytvářet na jejich podkladě mapy, mapové služby nebo klidně i celé studie. Abyste si pod tím dokázali něco představit, tak asi nejlepším příkladem jsou silnice, ty jsou geograficky znázorněny nějakou čarou a tato čára má pak k sobě navázané informace například o počtu jízdničních pruhů, maximální rychlosti, zda se na ní nachází most, či tunel, jaká je maximální hmotnost auta, co po ní může jet, a tak podobně. A na základě těchto dat je pak třeba možné vytvořit mapu s časem dojezdů záchranné služby pro všechny obce našeho kraje. Já ale mám konkrétně na starost jednu databázi s různými daty našeho kraje, která je hlavním podkladem pro tvorbu územních plánů. **Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?** Vystudovala jsem vysokou školu tady v Plzni. **Jaká škola je potřeba k vykonávání vašeho povolání?** Pro GIS existují přímo studijní programy na vysokých školách, ale už se tento obor učí i na středních školách. **Jak jste s vaším povoláním spokojená?** Jsem velice spokojená. **Doporučila byste toto povolání našim čtenářům?** Určitě. Je to velice mladý obor, který toho má ještě hodně před sebou a pořád se vyvíjí, takže v něm můžete zažít i trochu dobrodružství:-) **Přemýšlela jste o změně povolání?** Nepřemýšlela. **Jaký je váš měsíční plat?** Můj plat je kolem 40.000 Kč. **Mezi kterými povoláními jste se rozhodovala?** To je zajímavá otázka. Na základní škole jsem chtěla být truhlářkou nebo pekařkou, ale protože jsem se dobře učila, šla jsem na obchodní akademii. Tam mě bavilo jen účetnictví, matematika a informatika (tělocvik nepočítám). Účetní jsem ale být nechtěla, tak jsem zkusila štěstí na vysoké škole, kde mě zaujal obor geodézie a kartografie. Po škole jsem zůstala v oboru vlastně až dodnes. Chvilí jsem byla geodet (zeměměřič), což byla skutečně krásná, ale časově náročná práce, tak jsem zvolila nakonec něco klidnějšího, ale také velmi zajímavého, a šla dělat GIS, k němuž jsem také lehce přičichla už při studiu na vysoké škole. **Máte nějaký nezapomenutelný zážitek z práce? Jaký?** Tak to skutečně nemám. U zeměměřičů to bylo se zážitky přeci jen o něčem jiném 😊 **Co je na vaší práci nejtěžší?** Asi najít chybu v nepřeberném množství dat a pak ji opravit. **V čem Vás toto povolání obohacuje, co Vám přináší?** Určitě mě učí trpělivosti a přináší mi stále nové poznatky. **Jak často se musíte vzdělávat?** Snažím se vzdělávat průběžně, softwaru i pracovní postupy se neustále vyvíjejí. Při velkých změnách je pak nutné vyjet i na větší školení. **Co musíte umět, abyste mohla vykonávat vaše povolání?** Asi logicky myslet. **Co vás v práci překvapí?** Někdy mě překvapí, když si studovaní lidé nedokážou přečíst pár odstavců, podle kterých mají pracovat, a pak se strašně diví, že to mají špatně. **Co se stane, když uděláte chybu?** Určitě může dojít ke špatné interpretaci dat, což ve veřejné správě snad nemůže mít nějaké fatální následky, ale v jiných oblastech, např. v armádě, si dovedu představit, že by to mohl být skutečně problém. (Daniel Topinka, 8.B)

Téma: Teenageři dnes a dříve?

Móda 70. let: Kalhoty s rozšířenými koleny byly jedním z nejvíce ikonických kousků oblečení sedmdesátých let. Rukávy byly nadýchané, výrazné a široké. Ženy si oblékaly minisukně a také sukně a šaty ke kolenům. Nosila se ponča, volánové šaty a vyšívání vzory. Oblíbené byly střihy do A. Nosily se odvážné vzory a kombinace. V módě byly zemité tóny a převládaly teplé odstíny barev. Oblíbené byly styly hippie, etno, punk, safari a folk. Používaly se látky jako semiš, džínovina a manšestr. Lidé si doma rádi tvořili barevná trička pomocí batikování. Kabelky se nosily větší a delší přes rameno. Šperky se v sedmdesátých letech nešetřilo. Lidé si oblíbili silné opasky, více prstenů najednou a směs různých šperků.

Móda dnes: Velkou roli v oblékání teenagerů hrají v dnešní době známé osobnosti a influenceři, kteří udávají současné trendy. A to platí i pro starší generace. V loňském roce frčel tzv. tie-dye styl (nepravidelně barevné oblečení) oblékání. Jedná se o trend, který se do módy vrací. Nyní můžeme na trhu najít oblečení, obuv i doplňky v pestrobarevném tie-dye provedení. Výběr barev záleží na každém a jeho vkusu. In byly tie-dye trička, kalhoty, ale i šaty a sukně. Za rodiště většiny světových módních trendů platí v současné době Skandinávie. Tamní obyvatelé mají styl a vkus v krvi, a tak není divu, že jsou obrovskou inspirací pro zbytek zeměkoule. Oblečení na sport patří už dlouho mezi největší módní trendy. Neformální kousky se sportovními prvky jsou již běžnou součástí všednodenních šatníků. **2000s:** Teplákové soupravy, bokové kalhoty a krátké topy byly velmi populární. Celebritami jako Paris Hilton byly tyto kousky často kombinovány s luxusními doplňky. **2010s:** Skinny džíny se staly nesmrtelným trendem, který nosí převážně ženy. Tento styl kalhot zvýrazňuje postavu a je stále populární. **2020s:** V současnosti je velký důraz kladen na udržitelnost a individualitu. Teenageři se inspiroují známými osobnostmi a influencersy, kteří udávají trendy na sociálních sítích. V jejich šatnících najdeme trička, topy, džíny, pohodlné mikiny, sportovní kousky, ale i elegantní šaty a kabáty.

Jsem ráda, že žiji v současnosti, osobně se mi totiž móda sedmdesátých/osmdesátých let nelíbí. (Markéta Jacková, 6.B)

Od aerobiku po fitness náramky: Jak sportovali teenageři v 70. letech a jak to máme dnes? Dřív to bylo jednoduché - kraťasy, tričko, obyčejné tenisky a hurá ven. Oblíbený byl fotbal, jízda na kole nebo třeba aerobik, který tehdy frčel. Mnozí si také pamatují odznak zdatnosti, který byl udělován za splnění fyzických disciplín, jako byl například běh, hod míčkem nebo plavání. A

nesmíme zapomenout na tanec na diskotékách - tehdejší „kardio“. Velmi výraznou událostí té doby byla také Spartakiáda. Na stadionech cvičily tisíce lidí najednou a předváděly dokonale synchronizované sestavy.

Dnes máme fitness centra, TikTok výzvy, technologie, které měří každý krok a oblečení, které je moderní. Oblíbené jsou také HIIT tréninky nebo běhání s aplikací, která nám hlásí, jak jsme pomalí (díky GPS).

Já osobně na trendy moc nejsem. Jdu se raději projít ven. Stačí mi čerstvý vzduch a klid. A jak to máte vy? Jste tím retro nebo moderní? (Adéla Jandečková, 8.B)

Papír nebo obrazovka: Jak moc je snadné získat knihu v dnešní době, a bylo to tak i dříve? Dnes máme mnoho možností a výběrů, jak knihy nakupovat. Dříve to ale tak nebylo. Zajdete do obchodu, podíváte na webové stránky knihkupectví a knihu máte buď hned nebo si pár dní počkáte. Můžete ji mít tištěnou, jako e-knihu, a dokonce i v audioverzi.

Dříve jste se ke knižním novinkám mohli dostat jen ve čtvrtek a ani nebylo jisté, jestli na Vás nějaká zbude, i když jste vystáli celou frontu. Knihy byly také dříve dost vzácné a drahé. Také jste neměli možnost dostat se ke všem titulům, a to kvůli cenzuře.

Jsem ráda, že dnes máme tolik příležitostí dostat se ke knížkám. Ať už preferujete tištěné knihy nebo audio knihy, je hlavní, že vás knihy baví. (Kája Jandečková, 7.B)

Co poslouchali teenageři dřív, co dnes: Dnešní teenageři mají rádi jiný styl než naši prarodiče. Co ale naši prarodiče poslouchali, když byli stejně staří jako my? Pro porovnání - my posloucháme velice populární hudbu, kterou můžeme znát třeba z Tik toku nebo Instagramu. Množství zpěváků, kapel, žánrů je skoro nekonečné. Někdo ale zase může poslouchat hudbu, kterou nikdo moc nezná, protože daný umělec není moc známý. A teď ta otázka. Co

poslouchali naši prarodiče, když byli ve stejném věku jako my? V sedmdesátých letech mezi teenagery vedl hlavně rock, disco nebo punk. Mezi kapely, co poslouchali, patří např.: Led Zeppelin, Abba, The Sex Pistols, Pink Floyd nebo The Beatles, kteří se v roce 1970 rozpadli. Poslouchali také sólové umělce jako je třeba Elton John, David Bowie či Elvis Presley. Je udivující, že někteří ze zmíněných umělců či kapel se pořád drží mezi nejposlouchanějšími umělci za toto desetiletí. (Adéla Lockerová, 7.B)

Může mi někdo pomoci, poradit? V dnešní době máme k dispozici řadu možností a technik pro řešení psychických problémů, které v roce 1970 nebyly dostupné nebo nebyly tak rozšířené. Porovnání těchto dvou období odhaluje významné rozdíly v přístupu, zdrojích a stigmatizaci duševního zdraví.

1970: Stigma a tabu: V sedmdesátých letech bylo duševní zdraví často stigmatizováno. Lidé s psychickými problémy se často setkávali s nepochopením a odsuzováním ze strany společnosti.

Omezený přístup k odborné péči: Dostupnost odborné péče byla omezená, ať už z důvodu nedostatku kvalifikovaných odborníků nebo ekonomických bariér. **Farmakoterapie:** Léčba byla často zaměřena na medikaci. Antidepresiva a antipsychotika byly často jedinou dostupnou formou léčby, ale jejich vedlejší účinky byly méně známy a monitorované než dnes. **Psychoterapie:** Kognitivně-behaviorální terapie (CBT) a další formy psychoterapie začínaly být populární, ale nebyly tak rozšířené jako dnes.

Současnost: Větší povědomí a destigmatizace: Díky kampaním na zvyšování povědomí a lepšímu vzdělání se stigma kolem duševního zdraví snižuje. Lidé jsou více ochotni mluvit o svých problémech a hledat pomoc. **Různorodé formy léčby:** Dnešní léčba zahrnuje široké spektrum možností. Vedle farmakoterapie jsou dostupné různé formy psychoterapie, jako je CBT, dialektická behaviorální terapie (DBT), rodinná terapie a další. **Digitální nástroje a aplikace:** Technologie umožňuje přístup k terapeutickým aplikacím, online konzultacím a teleterapii. To zajišťuje, že lidé mají přístup k péči, i když nejsou fyzicky blízko terapeutických služeb. **Sebepéče a mindfulness:** Narůstá důraz na sebepéči a techniky jako mindfulness, meditace a jóga. Tyto praktiky jsou často začleněny do terapeutických plánů jako podpůrné nástroje. **Podpora ve školách a na pracovištích:** Různá opatření a programy na podporu duševního zdraví jsou zaváděna na školách a pracovištích. Zaměstnavatelé a vzdělávací instituce si více uvědomují důležitost duševního zdraví a nabízejí podpůrné programy.

Celkově lze říct, že se přístup k řešení psychických problémů za posledních padesát let výrazně zlepšil. Současný svět nabízí širší možnosti a přístup ke kvalitní péči, což výrazně přispívá k lepšímu zvládnutí a léčbě psychických obtíží. (Agi Čížková a Lotty Tetřev, 9.B)

Alkohol a tabák v rukou teenagerů: Všichni víme, že do osmnácti let bychom neměli pít alkohol, o tabáku víme, že škodí. A přesto. Kolik procent mladistvých pilo alkohol v osmdesátých letech? V osmdesátých letech byla konzumace alkoholu mezi mladistvými v Československu poměrně rozšířená. Podle dostupných údajů více než tři čtvrtiny mladistvých pily alkohol. Tento trend byl ovlivněn společenskými normami a kulturou, která tolerovala a často i podporovala konzumaci alkoholu. I v 21. století je pití alkoholu mladistvými stále problémem. Počet patnáctiletých, kteří již mají zkušenosti s alkoholem, vzrostl od roku 2002 z 70 % na 94 %. To jsou dost alarmující zjištění.

V osmdesátých letech byla konzumace tabáku mezi mladistvými v Československu poměrně rozšířená. Přesné statistiky z této doby nejsou snadno dostupné, ale odhaduje se, že kouření bylo běžné mezi mladistvými podobně jako konzumace alkoholu. Podle studie ESPAD (European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs) z roku 2021, přibližně 30 % dětí od 15 do 16 let kouří cigarety minimálně jednou za měsíc. Zároveň se stále více mladistvých uchycuje pro elektronické cigarety, což je další oblast, která vyžaduje pozornost.

Myslím si, že bychom se měli zamyslet nad tím, zda nezměnit, co je ohrožující, návykové a může činit potíže v budoucnu. (Linda Bursová, 6.C)

Základní škola v letech 1983 – 1992 - vzpomínka

Škola pořádala pouze sportovní kroužky – lehká atletiku a fotbal. V našem městě byl Dům dětí a mládeže, kde byla velmi omezená nabídka kroužků. Nebylo to jako dnes, kdy každé dítě má dva nebo tři zájmové kroužky, ale bylo spíše vzácností, když kroužek dítě mělo, a to většinou sport. Povinné byly v mladším školním věku Jiskřičky a po složení slibu se přešlo ve starším školním věku do Pionýra – v těchto povinných skupinách nás učili, jak se stát vzorným socialistickým občanem a budovat práci naši socialistickou zemi. Vůbec nás to nebavilo – mnoho povinných věcí, jako průvod na 1. máj nebo držení strážce u pomníků bylo opravdu nudné. Já jsem chodila na soukromé hodiny německého jazyka. Volného času jsme měli hodně a většinou se každý den scházely velké party dětí na určeném místě a všichni jsme hráli různé hry nebo jen tak prozkoumávali okolí. Nebyly mobily, ale přesto jsme se vždy a včas sešli a celé odpoledne běhali venku.

A jak jsme trávili svůj volný čas? Mobily tenkrát nebyly a počítače byly v začátcích, a tak drahé, že si je málokdo mohl dovést, to platilo i o novince - videorekordérech, sem tam měl někdo doma video přehrávač nebo kazeták. Pokud měl někdo to štěstí, že takového kamaráda měl, často jsme se scházeli u něj doma, než přišli domů jeho rodiče. Pokud jsme neměli zrovna nějaký kroužek, tak jsem

si napsal úkoly a pak hned letěl ven za kamarády. Tam jsme si hráli na indiány, na vojáky, lezli po stromech a po skalách na Martinském vrchu, zkoušeli bojová umění a tak... Samozřejmě jako kluci jsme hráli často fotbal, ten jsem chodil hrát i závodně (2x v týdnu trénink a o víkendu zápas), dále třeba basketbal, něco jako hokejbal (s tenisákem, hokejkou a bez bruslí), jednoduché z brány do brány s fotbalovým míčem mezi klepadly na koberce. Chodili jsme také na kurty hrát nohejbal nebo tenis, a když bylo kde, také stolní tenis. Kroužků tehdy na výběr moc nebylo. Já jsem chodil třeba na sportovky - atletika (skok do výšky, skok do dálky, vrh koulí a sprinty), také jsem chodil na střelecký kroužek a na karate. Další možností byla třeba ZUŠka (tehdy Liduška), dodnes lituji, že jsem tam nechodil učit se na nějaký nástroj. Párkrát jsem navštívil také posilovnu, ale to mě moc nebavilo. V zimě jsme chodili bruslit nebo jeli lyžovat na hory, nejčastěji na Šumavu. Doma jsem často četl knihy o indiánech nebo o druhé světové válce nebo se díval na filmy se stejnou tematikou. S mým tátou jsme také založili dětskou kapelu, kde jsem hrál na bicí a trochu občas zpíval, později jsem se začal pomalu učit na kytaru. Pokud mi zbyl nějaký čas, tak jsem si hrál se stavebnicemi lego nebo merkur. Protože můj bratr byl o pět let mladší, musel jsem si často hrát sám, a tak jsem si často vymýšlel různé stolní hry a slepoval z papíru kdecy. Později jsem si začal kupovat slepovací modely letadel a trochu modelařil. Když byl bratr již trochu větší, hrál jsem si i s ním a bral ho ven s kamarády, což bylo někdy otravné, ale někdy zase větší zábava než si hrát doma sám. Jo, ještě bych málem zapomněl, že jsem chodil do Jiskříček a pak do Pionýra, později do kroužku mladých ochránců přírody. Na dovolené se jezdilo jen výjimečně, a to většinou pod stan nebo k příbuzným. Byla to pěkná doba bez omezování sociálními sítěmi a mobily, na televizi jsme se moc nedívali, jako dítě mě moc nezajímala. (Andělka Zimmerová s rodiči, 9.B)

Jak zajíček Max závodil

Na kraji lesa žil malý zajíček jménem Max. Byl zvědavý a plný energie, a i když byl nejmladší z celého lesa, vždycky se snažil zapojit do všech her a soutěží. Jednoho dne se v lese pořádal závod, do kterého se mohl přihlásit každý, kdo měl dost odvahy. Maxovi se závody vždycky líbily, ale nikdy se jich pořádně neúčastnil. Dneska to ale chtěl zkusit.

„Ahoj, Maxi! Ty jdeš na závod?“ ozvalo se za ním. Byla to jeho nejlepší kamarádka, veverka Kája, která se s ním vždycky ráda bavila. Max se na ni podíval a usmál se. „Ano, přihlásil jsem se! Ale ještě jsem nikdy nevyhrál. Myslíš, že mám šanci?“ ptal se Max. „Určitě! Pokud se nesoustředíš na to, kdo běží vedle tebe, ale na to, abys běžel, jak ty sám nejlépe umíš, můžeš to zvládnout,“ odpověděla Kája.

Když dorazili na místo startu, bylo tam už plno zvířat, která se chystala na závod. Byla tam želva Veronika, která byla vždycky klidná a rozvážná, liška Lila, která byla známá svou rychlostí, a dokonce i medvěd Bert, který byl hodně silný, ale ne příliš rychlý. „Jste všichni připraveni?“ zvolal hroznýš Honza, který byl rozhodčím. „Tak pojďme na to!“ Zvířata se postavila na startovní čáru. Max se cítil trochu nervózní, ale věděl, že se musí soustředit. Když zazněl startovní výstřel, všichni se rozběhli. Liška Lila hned zrychlila a zmizela mezi stromy. Max se snažil držet krok, ale brzy si uvědomil, že není potřeba spěchat jako ona. „Poběžím v klidu,“ řekl si Max. „Když zůstanu soustředěný, možná překvapím ostatní.“

Po chvíli běhu začal Max zjišťovat, že ostatní zvířata nejsou tak rychlá, jak si myslel. Liška Lila si sice vedla dobře, ale trochu ji brzdil terén, a medvěd Bert se rychle unavil. Bert byl silný, ale při běhu v lese se mu špatně manévrovalo. Max si stále udržoval stabilní tempo. Když doběhl k prvnímu velkému stromu, uviděl želvu Veroniku, jak se pomalu šplhá po svém vlastní trati. „Ahoj, Veroniko! Jak to jde?“ zavolal Max. „Ahoj, Maxi! Jsem pomalá, ale mám to pod kontrolou,“ odpověděla želva v klidu. Max pokračoval dál, občas se podíval, jak to jde ostatním. Liška Lila byla už téměř na konci, ale Max si vzpomněl na radu Káji – soustředit se na sebe a nebyť nervózní. Když se blížil ke konečné rovině, najednou se před ním objevil medvěd Bert, který se potil a vypadal, že už nemůže pokračovat. „Berte? Jsi v pořádku?“ zeptal se překvapeně Max. „Uff, už jsem unavený,“ řekl Maxmilián. „Ale ty to zvládáš dobře. Nemohl bys mi malinko pomoci?“ Max se tedy rozhodl s Bertem závod dojit. Pomalu, ale jistě se dostali až k cílové čáře, kde už čekala liška Lila, která se už zřejmě stihla vydýchat, možná i napít. Když Max a Bert došli až na konec, vyšlo najevo, že závod nebyl jen o rychlosti, ale i o vytrvalosti. „A nakonec jsme tu všichni,“ prohlásila želva Veronika, která se ve svém vlastním tempu plahočila za Maxem a Bertem. „Tak to bylo pěkné,“ souhlasila liška Lila. „Závod je o tom, jak se držíš a jak si pomáháme navzájem. Nikdo tu není skutečně poražený.“

Hroznýš Honza pak oznámil, že závod skončil a všichni zúčastnění dostali malou medaili za účast. Úplným vítězem se sice stala liška Lila, ale Maxovi připadalo, že tím nejlepším vítězstvím byla ta zábava, kterou zažil s kamarády.

A tak se Max naučil, že v životě není vždycky důležité být ten nejrychlejší, ale najít radost v cestě a ve společnosti přátel. (Eliška Škodová, 9.A)